

Юрій Єгоров
Річард Дайєр

Чорне море перевтілюється в мінливе саяво перламутрової сфери, що обертається у вечірньому мерехтінні призахідного сонця. Море є такою ж дійовою особою робіт Юрія Єгорова, як жінки, що нагадують каріатид, або прості риболовецькі човни; спокійне та ігристе, як потік перлин, або енергійне і бурхливе, порізане хвилями, воно слугує архетипічним символом сил природи. Жінки в картинах Єгорова також здійснюють символічну чи міфологічну функцію, їх монументальні фігури відсилають до стародавніх кам'яних статуй, знайдених в українських степах, фігур, які втілюють присутність богині-матері в дохристиянських релігіях, богині родючості та пір року, що позначають цикл народження, смерті та воскресіння.

У творчості Єгорова можна знайти поверхову схожість з ранніми Блакитним, Рожевим та неокласичним періодами творчості Пікассо – з його масивними жіночими фігурами та класицизуючими позами – але значно більший резонанс викликають роботи Бальтюса. Зокрема Єгоровські інтер'єри з поодинокими фігурами споріднені з багатьма подібними творами Бальтюса, такими як “Нічний метелик” 1959 року чи “Оголена у профіль” 1977 року. Обидва поділяють фризоподібну структуру простору та спрощені форми, але в той час, як оголені Бальтюса жевріють гострим і загрозливим еротизмом, жінки Єгорова досягають збалансованої та безтурботної рівноваги; їх видовжені фігури часто нагадують величавих Богородиць з картин Ель Греко. Моделлю, можливо, була його дружина чи донька, але ці постаті є збірним образом жінки, це не стільки портрети, скільки зображення суті жіночності.

Як видатний представник Одеської групи Єгоров добре відомий своїми роботами, які колекціонують як у колишньому СРСР, так і в Європі й Америці. Його картини вперше були показані у Лондоні десять років тому в галереї “Red Square”, де вони отримали живий відгук. Тепер, у свої сімдесят, Єгоров довів, що його володіння обраним медіумом аж ніяк не ослабло. Твори на цій виставці демонструють його незмінну майстерність в головних складових живопису: просторі, світлі, кольорі, композиції, символіці та фактурі.

В його останніх роботах з'явилась певна ясність і простота, послідовне вивчення яскравого світла його рідної Одеси. Ніжні сірі та приглушені блакитні й коричневі грають супроти дзвінких основних кольорів, соковитих помаранчевих і зелених. У натюрмортах постійна поява шестисторонніх конічних об'єктів і спрощені сфери фруктів нагадують нам афоризм Сезанна про те, що всі форми зводяться до циліндра, конуса, сфери і куба.

Живописний простір натюрмортів площинний, поверхня столу нахилена до глядача, той самий механізм у дії ми знаходимо на роботах Брака й Пікассо в період пізнього кубізму. У картинах те саме сплюснення простору досягається через розташування лінії горизонту на горішньому краю полотна, це справляє враження пріоритету живописної поверхні перед відтворенням ілюзорного простору. Це модерністське зацікавлення посилюється в подальшому тактильним нанесенням фарби в густому і чуттєвому імпастро, привертаючи увагу до поверхні. Це скоріше живописний простір, аніж зображення простору в живописі, що є важливим для художника, і саме це закріплює

творчість Єгорова у модерністській традиції, що тягнеться від імпресіонізму та кубізму до творчості сучасних митців на зразок Девіда Хокні та Люсьєна Фрейда.

Річард Дайер, 2001 р. Культурний критик, оглядач і колекціонер сучасного мистецтва, автор матеріалів у Flash Art, Frieze, Third Text, Art Press, Time Out, The Guardian, Rapid Eye та ін. Асистент редактора видання Third Text, виконавчий редактор міжнародного літературного та мистецького журналу Wasafiri. Редактор журналу Ambit, лондонський кореспондент французького культурного журналу Citizen K.

Richard Dyer//Yuri Yegorov.Paintings.-L.,2001.- С.2

Дайер Р. Юрій Єгоров / Річард Дайер // Юрій Єгоров. На яскравому сонці. Каталог до виставки / упор. К. Філюк, А. Димчук, В. Маринюк. – Київ: Софія-А, 2018. – С. 12 – 13.